

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Kanun önünde eşitlik kenar başlığını taşıyan Anayasanın 10. Maddesi açıkça kadınlar ve erkeklerin eşit haklara sahip olduğunu ve devletin bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlü olduğunu belirtmektedir. Her ne kadar kadınların ve erkeklerin eşit haklara sahip olduğu Anayasal koruma altına alınmış olsa da Anayasa'da geçen ve herkesin bildiği bu eşitsizliğin giderilmesi için devletin yerine getirmesi gereken yükümlülüklerin gereği bir türlü yapılmamaktadır. İstanbul Sözleşmesi'nin usulüne aykırı bir biçimde Cumhurbaşkanı kararı ile feshedilmesi, şiddete uğrayan veya şiddete uğrama tehlikesi bulunan kadınların, çocukların, aile bireylerinin ve tek taraflı ısrarlı takip mağdurları olan kişilerin korunması ve bu kişilere yönelik şiddetin önlenmesi amacıyla alınacak tedbirleri düzenleyen 6284 sayılı kanunun işlevsizleştirilmesi için siyasi ittifakların ön şartı olarak sunulmuş ve seçim vaatleri arasında yer almıştır. Bu politika ve anlayışa paralel olarak her gün onlarca kadın; evinde, iş yerinde ve sokak ortasında artarak devam eden erkek şiddetine maruz kalmaktadır. Cezasızlık politikasından güç alan faillere mahkemelerce ödül gibi cezalar verilmektedir.

Öte yandan erkek şiddeti devletin bizzat bunu önlemekle görevli "güvenlik güçlerince" işlenmektedir. "Güvenlik güçlerince" işlenen bu suçların en fazla yaşandığı yer Kürtlerin yoğunlukta yaşadığı illerdir. Bu illerde; polis, asker ve korucular eliyle gerçekleştirilen şiddet, cinsel taciz ve kadın cinayetleri son dönemde basında da sıkça yer almaktadır. Ayrıca şiddet, taciz ve yaşam hakkı ihlallerine karşı Kürtlerin yoğun yaşadığı illerde "güvenlik güçlerine" açılan davalarda da ciddi artış gözlemlenmektedir. Bu nedenle Kürtlerin yoğun yaşadığı illerde kadına yönelik şiddetin tüm yönleriyle araştırılması, gereken tedbirlerin belirlenmesi, "güvenlik güçlerince" kadına karşı işlenen suçların ve şiddetin önlenmesi, faillerin araştırılması ve cezalandırılmasına yönelik adımların atılması amacıyla Anayasa'nın 98'inci İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederiz.

Gülderen VARLI

Van Milletvekili

GEREKÇE

Kürtlerin yoğun yaşadığı illerde artan kadın cinayetlerinin, ‘kaybedilme’, cinsel taciz ve farklı şiddet biçimlerinin faillerinin çoğunlukla korucu, polis, uzman çavuş ya da herhangi bir resmi kurumda çalışan erkekler olduğu görülmektedir. Cinsel saldırı başta olmak üzere kadın cinayetleri failleri ödül gibi cezalar almakta ve çoğu serbest bırakılmaktadır. Savunma ve ifadelerinde ‘örgüte katılacaktı bu yüzden yaptım ’ve ‘rızası vardı’ denilebilmekte ve bu ifadeler makbul görülmekte, takım elbise giydiği için ceza indirimi yapılabilmektedir. Bu cezasızlık politikaları şiddeti ve yaşam hakkı elinden alınan kadınların sayısını arttırmaktadır.

Mardin’de 13 yaşındaki N.Ç.’ye cinsel taciz eden ve aralarında asker, memur, korucu, muhtar gibi birçok devlet görevlisinin olması, 5 Ocak 2020’de Dersim’de kaybedilen ve hala akıbeti bilinmeyen Gülistan Doku’nun faili Zaynal Abarakov’un babasının polis olması, 18 Ağustos 2020’de tedavi gördüğü hastanede hayatını kaybeden İpek Er’in faili Musa Orhan’ın uzman çavuş olması, 18 Ağustos 2022’de Şırnak’ta kaybolan ve daha sonra cinsel tacize uğrayıp öldürülen 17 yaşındaki Firdevs Babat’ın failinin korucu olması, Mardin Derik’te 22 yaşında bir kadına 3 erkeğin cinsel taciz etmesi ve bu erkeklerden birinin korucu Yakup A.’ olması, 18 Ağustos’ta Van’ın Başkale (Elbak) ilçesine bağlı bir köyde bir kadını cinsel taciz eden B.A’nın korucu olması ve 1 ekimde Van’da gün ortasında kadınları taciz eden kişilerin 6 uzman çavuş olması bölge illerinde kolluk güçlerinin failliğini ortaya koyması bakımından ilk akla gelenlerdir.

İpek Er’in faili olan Musa Orhan’ın, 5 Ocak 2020’den beri haber alınmayan Gülistan Doku’nun kaybedilmesinde bir numaralı şüpheli olan Zaynal Abarov’un ve son olarak Mardin’de 22 yaşında bir kadına sistematik bir şekilde tecavüz eden korucu ve diğer 2 erkeğin serbest bırakılması ise uygulanan cezasızlık politikasının boyutlarını göstermektedir.

Yaşadığı şiddet basına yansımayan, şiddet alanından çıkamayan, tehdit edilen, failleri açıklasa bile cezalandırılmayacaklarını ya da bu failler tarafından öldürüleceğini düşünen onlarca hatta yüzlerce kadın yargıya güvenmedikleri için maruz bırakıldıkları suçları gizlemektedirler

Bu nedenle Kürtlerin yoğun yaşadığı illerde kadına yönelik şiddetin tüm yönleriyle araştırılması, gereken tedbirlerin belirlenmesi, “güvenlik güçlerince” kadına karşı işlenen suçların ve şiddetin önlenmesi, faillerin araştırılması ve cezalandırılmasına yönelik adımların atılması amacıyla Anayasanın 98 inci, İçtüzüğü’nün 104 ve 105 inci maddeleri gereğince Meclis Araştırma komisyonunun kurulması elzemdir.

